

על כס רם ונישא

על כורסות-השרד של אישי ציבור. כל ערב, מול המירקע, אני נדהם מחדש. כיצד החברה האלה - שרים, אלופים, מנכ"לים - מתפקדים במשך שעות העבודה הארוכות והרבות (אני מניח) שלהם? הם מופיעים על המירקע, כל אחד ישוב בכס המנהלים המזווע, בעל הגב הנישא, הארוך והאינסופי שלהם, הריטי-הייצוג, ישראל, שנות ה-80.

אני רוצה לראות אדם נורמאלי מקבל קהל, עונה לטלפון, מכתוב (או קורא) מכתבים, כשהוא ישוב במושבי-לצים שכוח. יוסף ביתן, תל-אביב

העטים לא בצלחת

על רשת כותבי המכתבים למערכת (העולם הזה 20.11)

למען האיוון, אני מבקש להעיר ליריעה שהופיעה במדור תשקיף, על רשת כותבי המכתבים למערכת, מטעם הימים, כי התופעה המשונה הזאת אינה מוגבלת למחנה הזה. כפי שכל קורא יכול לגלות על נקלה, גם אנשי השמאל אינם טומנים את עטיהם בצלחת. כמעט כל יום (וכמעט כל שבע, גם בהעולם הזה) אפשר לקרוא את מכתביהם של כותבי מכתבים-למערכת-דרדקבע, שמתוך נימוס אי-נני רוצה לחזור על שמתיהם, רשים כנושאים המקובלים על השמאל.

אבל מה שנכון, הם אינם מסתרים מאחורי שמות לא-אלהם. הם חותמים בשמותיהם, חוזר וחתום.

כידוע, התופעה של מכתבים למערכת איננה תופעה ייחודית למדינת-ישראל. באחד מהישיבה היא מקשטת אפילו את ספר-הישיבה של גינס, שם מסופר על אנגלי אחד, ריימונד קנטול, תושב אוספורד בן 52, שהוא המחזיק בשיא העולמי של מכתבים למערכת. מאז שהחל בפעילותו זאת, בגיל 15, הצליח לפרסם כעיתונים 12 אלף מכתבים! אביגיל רצון, תל-אביב

זה עדיין פחות ממיספר המכתבים למערכת שפורסמו בהעולם הזה ב-35 השנים האחרונות: יותר מ-18 אלף.

זה כתוב בתנ"ך

על הציטוט מן התנ"ך (העולם הזה 20.11)

מה הפלא שהעולם הזה מרבה לצטט, בכל הזדמנות, מן התנ"ך. הלא ידוע כי אחד מעקרונות העולם הזה הוא התימצות, להגיד הרבה במעט מילים. ומי כתב? יודע לעשות זאת.

עולות בראשי שתי דוגמות, המדברות בעד עצמן: וזכרים את יונה מתעלף מוחם, כפרברי נינוה, משיבש הקיקיון, שבצילו הסתתר? איך הוא ענה לאלוהים, כשהו ביקש את תגובתו לחיסול הצל הטיבעי? "היטב חרה לי, עד מותו" תראו לי תגובה יותר קולעת, בחמש מילים. ואחר-כך, נחמיה, הוא מנסה לשקם את ירושלים ומפחידים אותו (ולילה באים להורגו!). איך הוא עונה להם? כמו גבר. בשלוש מילים קולעות, קצרות וקטלניות: "האיש כמוני ירחו". ברוך צביין, ירושלים

כפר כמו ראש-פינה

על עצי דיזנגוף כעמודי-מודעות (העולם הזה 20.11)

אלולא הייתי רואה, לא הייתי מאמינה. בין השאר, מכיוון שאני מגיעה לתל-אביב בכלל ולדיזנגוף ברקס, פעם ביובל.

אבל אז פרק מאשר מחדש מה שמישהו אמר פעם. מתוך כוונה שונה, אומנם, כי אנחנו חיים בכפר עולמי. מצד אחד תשדיר-שרות בטלוויזיה, שזה שום כסף הכל מודעות, התופעות את עיניהם של מיליונים, ומצד שני מודעות על עצים ברחוב תל-אביב, שאותן רואים, במיקרה הטוב, כמה חנה זהבי, ראש-פינה אלפים.

תורת היחסות הקומוניסטית

עוד על איל-המודיעין המיזרח-גרמני, היהודי מיישה וולף (העולם הזה 23.10 ואילך).

הנוסח הגלגני של הקורא הולך, שלמרות (המשך בעמוד 4)

ריגול ידידותי

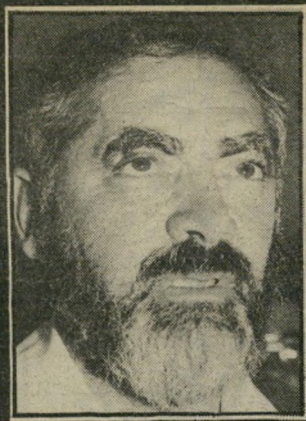
כולם עושים זאת. אפילו בין ידידים. אם הם נתפסים, באה התנצלות והכל חוזר על מקומו בשלום. אך התגובה הישראלית המסורבלת בפרשת הריגול בארצות-הברית מוכיחה, כי משהו לקוי בפיקוח הדוג המדיני על השרותים החשאיים שלנו.

כתבת השער הקירמי:

כהנא בכלא

עציר מינהלי נפצע קשה. אסיר פילי נדקר למוות והסוהרים מחאו כפיים לג'ונגל - ביקוריו של מאיר כהנא בבתי-הכלא בארץ מציתים שם מהומות-דמים.

כתבת השער האחורי:

תפסי את הזקו!

שולמית שמיר (מימין), אשת שר-החוץ, ומאשה לובלסקי, מזכ"לית, נעמתי, לוחמות בשיניים ובציפורניים מי הצטלם בטלוויזיה בתפקיד מושיעת הקשישים. כל אחת מגייסת את מיפלגתה ואת הגבר העומד בראשה, ומבצע ההתרמה "טלתרוס" עומד בסכנה. הקשישים מוכי הקור והרעב יוכלו אולי להתחמם לאור ניצוצות הקרב על הכיבודים ועל קולות הבוחרים שיש להם.

כנענית מהבית

מרגלית שינער, שהיא בתו של ע"ג חורון, הר גהדיעות כנעני שכמעט נשכה, ממשיכה לרגול ברעיונותיו: נגד הגיוענות, אבל בעד סיפוח השטחים הכבושים, נגד הכפיה הדתית, אבל בעד אל-לים עתיקים מקירמת הימים.

שר השלום

יצחק שמיר מתנגד לנסיעתו של עזר וייצמן למצרים - ובצדק, כי ענייני החוץ הם בת-חום אחריותו. וייצמן מתעקש - ובצדק, כי את השלום יכול לטפח רק רודף-שלום. אורי אבנרי מציע: להקים משרד ממשלתי מיוחד לענייני שלום בממשלת ישראל.

עת הזמיר הגיעה?

אם יתכו עד אחרי מיומש הרוטציה כדי למנות יועץ מישפטי חדש, עלול הלי-כוד להביא למינויו של לייצן מישפטי ויהרום את התפקיד. ליצחק זמיר, שר החליט לפרוש, לא מובטח אפילו המינוי המסודרתי לבית-המישפט העליון, כי משה ניסים שר מר את הכס למועמד דתי.

הרשימה אתה והשקל

השחורה של המתנחלים הנגיד יוצא לקרב על הריבית • איך חוסכת תנובה • אחרון הנאמנים של יעקב לוינסון פורש • הרשימה השחורה של המתנחלים

ריח הכסף

כאשר סוחר קונה בזול ומוכר ביוקר - הוא נחשב מוצלח. כאשר הוא מוכר מאוד ביוקר - הוא אשף פינאנסים. אך מה קורה כשהסוחר הוא ערבי? האם הוא זומם משהו? האם מותר לו?

שניים בפרדס

שניים נכנסו לפרדס. הנערה הרתית, מזורה ומוגבלת, נבהלה מהגבר וברחה מפניו. כש-עצרה לעשות את צרכיה - זה קרה. טיעונו של הסניגור: לא היה אונס, היא פיתתה!

רחל המרחלת מדווחת:

שרה וייספיש, בתו של איש נטורי-קרתא, הורה בשאלה ומנהלת רומאן עם אורי עליזי • מירה לב שיכנעה את דני מעוז ללכת לחתונה של בתו לורן • יופי שטרן נחלץ מהדיכאון בעזרת אשה • הידיעות האחרונות על חיי האהבה במערכת ידיעות אחרונות.

אהבה ערבית

סלווה נקארה-הראד (בתמונה), שחקנית בת 26, היא גיבורת סרט ישראלי על אהבה אסורה בין בת טיבים ערבית וקצין מימשל ישראלי. היא מספרת על מיקצועה, על בעלה ובנה, על ילדי-תה ועל ישראליותה.

להיקבר לאוהב

לאדריכלים טוביה שגיב ואורי פונגר רעיונות חדשניים כיצד לפתור את מצור-קת הקבורה: בתי-קברות בקומות! אלה יהיו שי-כונניהמתים של העתיד.

האמצעים של יעל

יעל דן (בתמונה) הקי סכימה את המדינה בתוכנית הטלוויזיה שהוקדשה לאמצעי מניעה - היא קר-ינית אינטליגנטית, שאי-נה מתחננת, אך גם אינה קפואה, כן-אדם ולא מסל.

טוב שם משמן טוב

אתה יכול להיות אישיות בזכות עצמך. אבל במקום טוב במיסעדה כדאי ששמן יהיה זהה לשמו של כוכב טלוויזיה.

המדורים הקבועים:

- 3 מיכתבים - אין רופא כאהבה
4 איגרת העורך - כיצד להיות לעיתונאי
5 תשקיף - אורי גלר בעיקבות גיאת-הזהב
6 במדינה - עליהם!
7 הנדון - לא בעיות-חוץ
8 אנשים - לאן נעלם יוסף בראל
9 יומן אישי - אנגלית קשה שפה הזוי - 80% מוקירים אלופים ורק 56% מוקירים ראשי ההסתדרות
10 גם זה וגם זה - תכשר
11 למניעת נשירת-שיערות לילות ישראל - שיעוץ
12 במסיבה ושיעוץ בבכורה

העולם הבא

ננסי רגן, המושפעת ממגיפת איידס, מודאגת מההתיידדות המהירה של רוני ומיכאל • אברהם שריר משפר את מאזן התיירות של ארצות-הברית • מכירה של בעלים ללא רכוש.